

Zaterdag 26 september 2015

Reünie Tijgerbrigade Midden Java te Vught

2-2RVA

3-7RI

4-6 RI

5-5 RI

1 RS

Werkgroep 'Het
vergeten leger
1945- 1950'

31e
HUPVA

5-13 RI

32e
HUPVA

Re-
enactmentgroep
Politionele acties
I en 2

32AAT

VbdA
T-Brig.

4-2 RI

5 RS

2-6RI

3-11RI

5e G.R.G.

2-13 RI

2-7 RI

411Bat.Gren.

23 AAT

5-6RI

5e Genie
Veld

425BI/6-6RI

3-14 RI

2-12 RVA

Nieuwsbrief voor de sobats van de T- brigade

Hoogvliet, 14 oktober 2015

Beste sobats,

Het is ons weer gelukt. Een fantastische 'militaire' familie reünie voor de oud **Nederlands Indië militairen**. Na een jaar van voorbereiding heeft de reünie- & nazorgcommissie 2-6RI en Tijger- Brigade wederom een zeer geslaagde dag kunnen brengen voor de Indië veteranen die op midden Java hun taak hebben gedaan. En net zoals U, de veteraan, meemaakte: het ging niet zonder slag of stoot. Marianne is een heel jaar bezig geweest om alles in goede banen te leiden. Onze zolder stond weer een half jaar vol met tassen die gevuld moesten worden met cadeaus voor de bezoekers van de reünie. Honderden bedrijven werden aangeschreven voor medewerking aan de reünie van 26 september. Vele gaven daaraan gehoor, zie de pagina met al onze sponsors. En uiteindelijk was het zover. De, intussen traditioneel geworden, goodiebags met presentjes waren vol. Marianne heeft er lange tijd een dagtaak aan gehad. En de bezoekers waren er blij mee. Daar doen wij het voor.

Op vrijdag voor de reünie ging **Bob**, onze **Brigadefotograaf**, weer de aanhangwagen ophalen bij het **Esso (stop een tijger in je tank!)** benzinestation in **Spijkenisse**. Bijna ook traditioneel hadden zij de aanhanger, met daarop een prachtige tijger, **weer gratis** ter beschikking gesteld aan de Tijger- Brigade commissie. En de aanhanger was echt nodig. Bob, Marijke Joop en Marianne waren een paar uur bezig met volladen! Langzaam maar zeker raakte onze gang waarin alles stond opgestapeld leeg. De wagen bleef die nacht voor het huis van Marianne en Joop staan, goed afgesloten en prima verankerd. De volgende ochtend zouden we om 7uur vertrekken zodat we op tijd op de kazerne waren.

Maar toen ging het even mis. De volgende ochtend: Joop en Marianne op tijd (5uur45). Marijke mooi op tijd (6uur30). Waar blijft Bob? Om even over zeven kwam een telefoontje van Bob: ik heb me verslapen maar ben zo bij jullie. Gelukkig, geen probleem, alleen een klein oponthoud. Ondertussen hadden Marianne en Joop samen met Marijke, hun auto al ingeladen met de bloemenboeketten, de wandversieringen, decoraties en alle administratie. Tot op het laatste moment in de voorgaande avond had Marianne de allerlaatste veranderingen, een inschrijving en enkele late afmeldingen in de administratie bijgewerkt. De lijsten moesten wel kloppen.

Daar kwam Bob. De aanhanger werd snel aangekoppeld aan de auto van Bob en daar ging de commissie, op weg naar Vught. Het verkeer op de weg was rustig en het ochtendgloren was weer prachtig. Het beloofde een mooie zonnige dag te worden. En dat is het zeker geworden. **De re-enactmentgroep** was al voltallig aanwezig. **Jac Malipaard** met zijn **Indische producten** stond zijn kraam reeds in te richten en de kraam van **good old Gerrit Vink**, de vertegenwoordiger van het **Veteraneninstituut** stond al klaar.

Theo Eversen, onze superboekdrukker belde: kom wat later, heb wat vervoersproblemen, **maar ik zal vliegen**. Gelukkig wisten de mannen van de re-enactmentgroep van aanpakken en zij maakten samen de aanhanger leeg. Marianne en Marijke versierden de zaal en stelden de prijzen voor de loterij op. Het waren opnieuw overdadig veel prijzen, de tafels stonden weer vol. Ook de herdenkingstafel werd stemmig aangekleed. De kaarsen, bloemen en herdenkingslijsten stonden mooi in het zicht.

Joop maakte de administratie gereed om de betalingen van de bezoekers bij binnenkomst makkelijk en snel te ontvangen. Helaas bleek weer in de praktijk dat hij te weinig wisselgeld had meegenomen. Gelukkig losten veel bezoekers dat mooi op: laat wisselgeld maar zitten, voor de pot! Klasse mannen!

Het idee om voor aanvang nog samen even een kopje koffie te drinken konden we al snel laten varen. De eerste bezoekers kwamen al (te) vroeg binnen. Daarna volgden al vlug de andere bezoekers. En weer was het voor ons een haast emotioneel gebeuren om vele veteranen in hun veteranenkleding, met de welverdiende onderscheidingen op, te zien binnen stappen. Wij blijven trots op die mannen die een deel van hun jeugd voor ons vaderland hebben gegeven. Marianne verwelkomde ieder bij de deur van het KEK-gebouw en spelde bij iedere bezoeker weer de badge op met daarop vermeld, naam, legeronderdeel en/of relatie tot de inschrijver. De meeste veteranen wisten zonder dralen het **wachtwoord: VRIJHEID**. Via de hal, die als museum was omgebouwd door de mannen en vrouwen van de re-enactmentgroep, ging het langs de vele bevrijdingsfoto's in de gang verder naar de inschrijftafel.

Bij de inschrijftafel nam onze Brigade- fotograaf Bob iedereen op de kiek. Het liep weer gesmeerd. Na betaling van hun administratiekosten werden de bezoekers door Marijke naar een plaats in de zaal gebracht, maar niet nadat iedereen een presentje uit de grote schaal had gekozen. De zonnebrillen, oordoppen, brillenkokers, blocnotes, stickers, stressballen, pennen, oordoppen en nog vele andere artikelen vonden gretig aftrek. Altijd leuk om zomaar bij binnenkomst een presentje te krijgen. Zelfs de stapel **SEPATOEROESAK boekjes** die nog over waren van **Mei 2015** vonden gretig aftrek. Natuurlijk werd **onze super drukwerkverzorger Theo** wederom geprezen voor zijn **uitstekende prestatie**.

Wel werd bij binnenkomst met verbazing gekeken naar het grote aantal dozen die achter de administratietafel waren neergezet. Maar dat was voor later! Dankzij een mooie bijdrage van **het Vfonds** (*blijf in de postcodeloterij spelen!*) was het mogelijk om een speciaal **70jaar bevrijdingscadeau** te kunnen aanschaffen voor de mannen die zelf aan den lijve hadden ondervonden wat zo'n gebeurtenis met een mens kan doen. De commissie heeft met veel zoeken, informeren, rekenen en na langdurig wikken en wegen gemeend een goede keus te hebben gemaakt. De leuke, enthousiaste en dankbare reacties van de bezoekers later, geven ons het gevoel een prima geschenk te hebben gekozen. **Gedenken en vieren**, samengevat in één cadeau, hoe komt Marianne op het idee!

We geven even wat cijfers: er waren **169 bezoekers**. Nadat de inschrijfformulieren waren verzonden leek het langzaam naar de ongeveer **200 bezoekers** te gaan. Maar dan blijkt weer dat we met mensen op leeftijd te maken hebben. Er kwamen nogal wat afschrijvingen, de een wegens ziekte, de ander door familieomstandigheden. Weer anderen door vervoersproblemen, maar al met al toch nog een flink aantal dat met spijt moest afzeggen. De **PARESTO (keuken, maaltijden, drankjes)** wilt graag weten hoeveel deelnemers. De militaire buschauffeurs van de Limburgse Jagers willen graag weten hoeveel deelnemers komen per trein. Rijden we niet weg als er nog mensen moeten komen? Het maken van de badges door Marianne, krijgt ieder bij binnenkomst een badge? En hebben we genoeg presentjes voor de gasten. U leest het: er moet enorm veel werk worden verzet door de commissie zelfs tot op het laatste moment! Reden te meer om wel even af te melden indien u verhinderd bent.

De zaal liep snel vol met deelnemers. Zij vertegenwoordigden 24 onderdelen. Op de voorpagina kunt u zien welke onderdelen aanwezig waren. Deze keer was **5RS met 20 deelnemers** de grootste groep. Veel onderdelen hadden nog maar 1 vertegenwoordiger, helaas. Het is het beeld van de toekomst. Met alle respect, maar wij herhalen het nogmaals: **de enige echte Nederlandsch – Indië veteraan** behoort tot een uitstervend ras. Gelukkig komen nog velen op de reünie en ontmoeten daar hun makers van vroeger weer. Hulde aan deze sterke mannen.

Er waren ook weer **weduwen** van veteranen gekomen. Zij verdienen onze waardering en respect, want zij dragen nog steeds de gedachten aan 'hun' veteraan met zich mee. Wij hebben extra aandacht aan hen besteed.

Op verzoek van Marianne had het **personeel van PARESTO** de zaal weer volgens de aanwijzingen van vorig jaar ingedeeld. De **artiesten** hadden ruimte genoeg om hun kunsten te vertonen en **de rollators en rolstoelen** konden makkelijk draaien en keren. De uitgebreide **Indische** maaltijd was weer van uitzonderlijk goede klasse en overdadig voldoende. Het zalig lekkere toetje vulde de overgebleven gaatjes (als die er nog waren).

Bij binnenkomst en na betaling van de **administratiekosten** kreeg iedere deelnemer een envelop. Evenals vorig jaar had de commissie weer een verrassing. Voor **de veteranen** in de envelop een **gratis lot voor de Tijgerloterij**, voor **de jonge bezoekers** een **gratis oranje lot voor kaartjes voor de 'Soldaat van Oranje'**, voor **iedereen** een **gratis lot voor de grote loterij** en voor **iedereen** een **gratis CHEERIO bon** voor het **70jarig bevrijdingscadeau**. Alleen **echtgenotes** van veteranen kregen geen **CHEERIO bon**. De commissie had besloten, gezien het beschikbare budget, dat in een familie één cadeau voldoende was. Niemand klaagde. **Dank u wel.**

Wat betreft de **"Soldaat van Oranje"** kaartjes daarvoor heeft Marianne weer brutaal **de directie** van het spektakelstuk benaderd. Na hun bijdrage van 5x2kaartjes vorig jaar waren zij bereid nu **weer 4x2kaartjes** beschikbaar te stellen voor (**jongere**) begeleiders van hun Veteranen. Overdracht van kennis en dank aan de begeleiders voor hun belangeloos escorteren van de oude veteraan ligt daaraan ten grondslag.

Er was helaas voor ons geen afvaardiging van de jonge tijgers. De mannen (**Jonge Tijgers**) van de **Charlie, Tijger Compagnie van het 11Infbat GGJ AASLT**, uit **Schaarsbergen** lieten Marianne al enige tijd geleden weten niet naar de reünie te komen. Zij zouden op die datum in **Curaçao** op oefening zijn. Maar, zo liet hun **commandant, kapitein van Kemenade** weten, we laten wel weer **150 geplastificeerde placemats** voor jullie maken. Stuur maar een ontwerp en we zenden de placemats naar je toe zodra ze klaar zijn. Leuk voor de **'oude Tijger veteranen'**, hebben ze thuis weer wat nieuws om van te eten. Wij wensen die **oude Tijgers** een prettige reünie en blijven onze **'voorgangers'** ons **respect** tonen voor hun vroegere daden. Het was niet tegen dovemans oren gezegd. Marianne maakte het ontwerp (**70jaar vrijheid**) en het resultaat heeft u op de tafels gezien en mee naar huis kunnen nemen.

Bij binnenkomst in de zaal zagen de deelnemers een feestelijk versierde omgeving. De al eerder genoemde placemats lagen op de tafels en aan iedere stoel hing een prachtig blauwe linnen draagtas van het Vfonds. Het Vfonds had die al eerder opgestuurd naar Marianne. Maar ook waren er op de kazerne enkele dozen met Vfonds drinkbekers gebracht vlak voor de reünie. De opdruk **Vfonds voor de Vrede** was toepasselijk voor het reünie thema **70jaar Vrijheid**.

De chauffeurs van treinbusjes, **2 militairen (in uniform)** van **regiment-bataljon Limburgse Jagers**, te weten **Kpl 1 Filarski** en **Kpl 1 Wijnands**, door hun **commandant luitenant-kolonel Ramon Jansen** gevraagd om de **Tijger veteranen** van het station te halen en naar de kazerne te brengen en daarbij goed op te letten geen **verdwaalde veteraan** te verliezen, waren ook al vroeg aanwezig. Vergezeld door twee leden van **re-enactmentgroep** togen zij snel naar het **treinstation** in 's **Hertogenbosch**. Het **spoorwegmanagement** aldaar was door **Marianne** verzocht een oogje in het zeil te houden als er eventueel problemen zouden voordoen. Gelukkig geen problemen. Alles (20pers.) (-1, *sobat Uneken*), aan boord. Voordat de veteranen penningmeester **Joop** en zijn assistente **Iante** blij maakten met hun bijdrage waren zij ontvangen door **Marianne** bij de ingang van het **KEK –gebouw**. Enkele met een hartelijk welkom en sommigen met een paar stevige klapzouen. Uit zeer onbetrouwbare bron hebben wij vernomen dat een aantal veteranen daarvoor sluiks meerdere malen de entree zijn gepasseerd. Maar we hebben er geen bewijzen van hoor! Bij binnenkomst werd duidelijk wie de jongste was en wie de oudste aanwezige.

Als oudste veteraan dit jaar: **de heer Chris Peelen van 2-7RI - 95 jaar (17-08-1920)**
Op de tweede plaats: **de heer Harrie van den Broek van 1RS, 94 jaar (26-12-1920)**
Als goede derde: **de heer J.A. Schrauwen van 4-6RI, 92 jaar (4-4-1923)**
Als reserve zat op de bank: **de heer Fons van Bergen van 1RS (17-11-1923)**

De **eerste drie** kregen van **voorzitter Marianne** een welverdiende **onderscheiding** opgespeld. De **jongste** binnenkomers waren **Joost (1 jaar)** en zijn **zusje Lisa (3jaar)**. Zij waren meegebracht door hun moeder **Charlotte** die als medewerkster van de re-enactmentgroep de kinderen in speciale **tijgerkleding** had gestoken. Het waren schatjes!

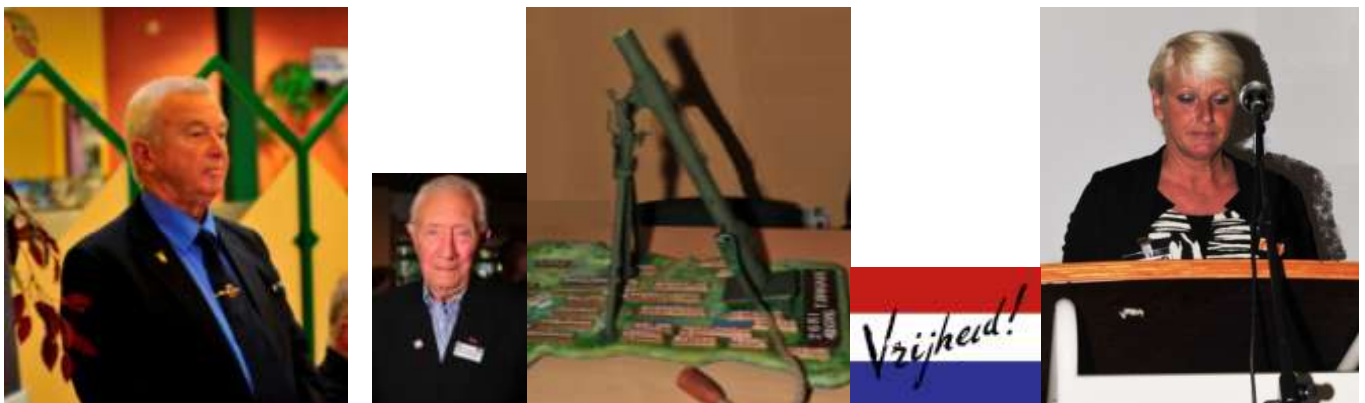
De **feestelijk versierde zaal** liep vol. **Marianne** zegt altijd dat zij overdonderd wordt als zij de volle zaal inloopt na haar gedane taak aan de deur. Het is wel een mooi moment: je begint je taak aan de deur met een **lege zaal** en na gedane arbeid kom je een **volle zaal** binnen stappen. Dat is **even slikken** hoor!

Brigadefotograaf Bob vanuit alle standen plaatjes schietend, onze **drukwerkverzorger Theo** druk bezig met de **muziekinstallatie**, **coördinatrice Marijke** rondwandeland en **loten verkopend** samen met enkele re-enactmentgroepleden en **Frank van Hulst (begeleider van veteraan Herman Plaats 5-5RI)**, **penningmeester/ceremoniemeester Joop** de tijd in de gaten houdend, de **PARESTO** medewerkers druk in de weer met **rondbrengen** van **flinke plakken cake**, **koffie** en andere **drinkversnaperingen**, de **reüniedeelnemers** gezellig **keuvelend**, de **spanning** loopt op!

Het gaat beginnen. Voorzitter Marianne is binnen, Theo draait de veteranenmars, ceremoniemeester Joop pakt zijn bescheiden en beklimt het spreekgestoelte. Eerst nog even het geluid testen en na enige momenten weet men ook achter in de zaal dat het feest gaat beginnen. En dat is heel goed geschreven want het werd een feest!

De reünie werd geopend, voorzitter Marianne schoot het mortier af. Mortier afschieten? Ja, veteraan John Kamerling (411Bat.Gren) uit Hoogvliet had al enige tijd geleden aan Joop beloofd: 'ik maak een mooi werkstuk voor Marianne en dat kan zij afschieten op de reünie als opening, maar geheim houden hoor!' Joop is als een goudvis, happende lippen, maar geen geluid. Het is werkelijk een kunststuk (het mortier natuurlijk). Er zijn al biedingen op gedaan. Na deze verrassende opening deed Marianne haar toespraak. Het was een zeer toepasselijk verhaal over onze Vrijheid, het thema van de reünie. Eerder had een deel van de toespraak al in de SEPATOEESAK van Mei gestaan. De toespraak was er niet minder mooi door. Want onze Vrijheid, het is onbetaalbaar. Na het beëindigen van haar toespraak bedankten de aanwezigen Marianne met een donderend applaus. Marianne werd er verlegen van want eerder hadden de bezoekers haar al een enorm applaus gegeven voor de Koninklijke onderscheiding die haar dit jaar door onze Koning werd toegekend. Zij heeft die onderscheiding gekregen voor het vele werk dat zij heeft gedaan en nog steeds (met veel plezier) doet voor U, de Veteranen.

Hierna werden de genodigden voorgesteld. Als 1^e KTZA bd de heer Frank Marcus. Het was de eerste maal dat hij een reünie van Marianne bijwoonde. Frank Marcus toonde belangstelling in de verhalen van de bezoekers in de zaal en gaf wat later een mooie actuele toespraak tot de aanwezigen. Tevens had hij een verrassing voor Marianne: de eerst volgende vijf jaar mag zij weer reünies houden voor Ned. Indië veteranen met alle faciliteiten van het Vi. De grootste verrassing was voor Joop, hij kreeg uit handen van KTZA bd Frank Marcus een prachtig boeket bloemen voor zijn werk voor de veteranen van de Tijger-Brigade. (de complete tekst van de toespraak leest u op www.sepatoeesak.nl/nieuws/).

De volgende genodigde was **luitenant- kolonel Ramon Jansen van het 42 Pantserinfanterie- bataljon Limburgse Jagers**. De overste werd begeleid door zijn **regimentsadjutant OOI P.L. Paijens**. **Luitenant – kolonel Ramon Jansen** heeft gezorgd dat er busjes rijden voor de bezoekers die per trein naar de reünie zijn gekomen. Plus natuurlijk de 2 chauffeurs (op vrijwillige basis). De **Limburgse Jagers** zijn **de beschermers van de tradities van de Tijgers**. **De overste** hield een toespraak waarin hij aanhaalde dat de huidige **‘jonge’ militairen** met veel respect kijken naar de **‘oudere’ veteranen**. **De bewondering en waardering is groot benadrukte hij**. Hij verliet **de reünie** wat **vroeger** want moest ook nog op militairbezoek in Limburg. **Ook het leven van een overste is niet altijd even makkelijk!** ‘Maar een verzoek van Marianne kan je eigenlijk niet weigeren’, zei hij lachend. Gelukkig was een al eerder geplande oefening van **BLJ** in Duitsland afgezegd dus het bezoek in Vught kon doorgaan.

Als verrassende spreker kwam bij het spreekgestoelte **Bataljon- Regiment Adjudant Erwin Klinck van 31 Infant. Bat. AASLT RSPB (regiment stoottroepen Prins Bernard)**. Hij werd vergezeld, of misschien moeten we zeggen: hij vergezelde de bij **Stoottroepers** enorm **bekende en gewaardeerde Stoottroeper Kees de Bok**. De adjudant vertelde in zijn toespraak over **de geschiedenis van ‘de Kees’** en roemde de aanwezige veteranen om hun taken gedaan in het verleden.

Als **medebegeleiders van ‘de Kees’ (met rode baret!)** waren aanwezig **Sergeant Majoor Dees** en **Kpl 1 Oudendijk**. Bij binnenkomst bakende **Kees** zijn gebied gelijk af met een **waterige grens** en gaf even later nog een paar **riedels met losse keutels**. De aanwezigen konden rustig blijven zitten. De begeleiders hielden Kees goed in bedwang. Marianne had voor Kees gezorgd dat hij niet met een lege maag hoefde te blijven. Hij was samen met zijn begeleiders al 's morgens vroeg uit **Assen** gekomen dus de door haar meegebrachte **peentjes** smaakten Kees goed. Tijdens de fotopauze was Kees zeer populair als fotomascotte!

Als laatste spreker wilde **Ben Roelofs (5RS)** graag nog iets zeggen. Hij vond het enorm wat Marianne voor de veteranen doet en bedankte haar namens alle aanwezigen met een geurig boeket. Heel lief gedaan! **Bedankt sobat Ben.**

Van de Limburgse Jagers was ook **Sergt. Majoor Arie Donk** aanwezig. Hij is een van de personen die het enorm goede drukwerk van **onze superdrukker Theo Evertsen** een extra duw de ruimte ingeeft. **Arie** had al veel gehoord over **de Tijger-Brigade reünies** en wilde nu wel eens kennismaken met die oude veteranen. Zelf organiseert hij voor de veteranen van Son en Breugel en omgeving geregeld bijeenkomsten. Ook 'zijn' veteranen zijn bij ons hartelijk welkom. Het was **een fantastische ontmoeting** vond hij. **Krijgsmachtaalmoezenier Majoor Luduina van de Broek** was ook weer aanwezig. Tijdens de herdenking in **Roermond op zaterdag 5 september jl.** hield zij een mooie toespraak voor iets meer toehoorders (**12.000**). In Vught **luisterde** zij graag naar **veteranen en begeleiders**. Tijdens die herdenking in **Roermond** is **een krans** gelegd namens de **Tijger-Brigade**. De heer **Jo v. d. Heuvel (2-6RI)** heeft deze **eervolle taak** weer op zich genomen.

Alle sprekers kregen, **na het beëindigen** van hun toespraak, van **Marianne** een toepasselijk **cadeau**. De mannen lieten blijken daar **zeer vereerd** mee te zijn.

Nadat penningmeester Joop zijn **inleidende informatie** had afgerond was het tijd voor een kleine pauze. **De inleiding en toespraken** hadden wat **meer tijd gevergd** dan berekend en er moest nog zoveel gebeuren! De korte pauze werd door de aanwezigen goed benut. Het **PARESTO personeel** rende af en aan met consumpties en een flink aantal bezoekers 'rende' zelf even naar de bar om een versnapering te halen. Want, direct zou de plechtige herdenking beginnen en daarbij kan je niet even met een drankje gaan rondschuifelen. Onder de klanken van stemmige muziek werden snel nog wat loten voor de grote loterij verkocht terwijl de foto - filmpresentatie draaide en constant mooie bevrijdingsbeelden liet zien.

Als **extra verrassing** had Marianne **sneltkenares Tine Cuijpers** gecontracteerd. Samen met haar **assistente/stagiaire Erica** maakte zij **karikaturen van de veteranen**. Vele mannen zijn tijdens deze dag **op papier vereeuwigd**. En eerlijk is eerlijk, het waren **fantastische tekeningen** ook al noemde men het **karikaturen**. De veteranen waren er trots op en de tekeningen werden **snel veilig opgeborgen**. Inmiddels waren ook de overige artiesten, de '**Sunshine Soldiers** en danseres **Dewi** met haar begeleider **Wim** gearriveerd.

Het was tijd voor de plechtige herdenking. De mannen van de re-enactmentgroep stelden zich op aan beide zijden van de herdenkingstafel. Hun leider gaf duidelijke orders voor de houdingen die gedaan moesten worden. Dit jaar was er een andere benadering. In het verleden werd voor aanvang aan verschillende veteranen gevraagd of zij een taak wilden uitvoeren en daar werd haast altijd positief op gereageerd. Nu had Marianne alleen de **gedicht voordrager** en **oplezer van aanwezige onderdelen**, waarvan sobats overleden waren in Indië, gevraagd of zij bereid waren die taak op zich te nemen. **Geen probleem! Doen we.**

Omdat wij vinden dat zolang er sobats zijn die kunnen meewerken aan de herdenking voor hun gesneuvelde en overleden makkers, schakelen wij iedere jaar weer een aantal van hen in om enkele taken op zich te nemen.

Zo stak de heer Jo v.d. Heuvel (2-6RI) de kaars aan voor gesneuvelden in Indië van 2-6RI, de heer Anton Minderman (2-2RVA) stak de kaars aan voor gesneuvelden in Indië van alle bij ons aanwezige Tijger- Brigade onderdelen en stak mev. Jos Nieuwenhuizen (weduwe van veteraan 5RS) de kaars aan voor alle in het afgelopen jaar overleden T. Brigade veteranen die aan ons bekend zijn gemaakt. Zij deden moedig en dapper hun taak, werden bedankt en mochten weer gaan zitten.

De leden van de re-enactmentgroep kregen het commando 'geeft acht', het meest emotionele moment van de herdenking was aangebroken: het herdenken van de in Indië gesneuvelden van alle aanwezige onderdelen. Henk van Lindert (2-7RI) had zonder dralen ja geantwoord op de vraag van Marianne of hij deze taak op zich wilde nemen. Hij noemde luid en duidelijk met **vaste stem** elk onderdeel apart van alle aanwezige onderdelen van de Tijger- Brigade en aansluitend alle overledenen van afgelopen jaar. Onze Sobat John Kamerling (411 Bat. Gren.) werd **overvallen** met de oproep om het **present** van alle aanwezige onderdelen te roepen maar hij deed toch uiterlijk **rustig en kalm zijn taak**. De heren werden na hun optredens bedankt en namen hun zitplaatsen weer in. Tenslotte kwam Piet Boukes (2-13RI) het **ontroerende** gedicht 'ZOLANG NOG REUNIES BESTAAN' voorlezen. Het was **sobat Piet** toevertrouwd, hij deed het al eens eerder, moedig, dapper en gevoelig. Dank en waardering van de commissie voor allen die meewerkten aan deze plechtige herdenking.

Aan alle aanwezigen werd gevraagd, indien het mogelijk was, te gaan staan ter nagedachtenis. De re-enactmentgroep kreeg commando: 'afdeling geeft acht'...'brengt eregroet'. Het signaal 'Taptoe' klonk en na 1 minuut stilte werd aansluitend het **eerste couplet van het Wilhelmus** gespeeld en meegezongen. Een **indrukwekkende afsluiting van de herdenking**. Het was een eervol saluut aan de **gesneuvelden en overleden sobats**.

Het was nu tijd voor een hapje, sapje en praatje. Er werden nog loten voor de grote loterij verkocht. De **Sunshine Soldiers** met hun tuingereedschapmuziekinstrumenten maakten muziek terwijl de **tekenaressen** hun best deden enkele 'markante koppen' op papier te zetten. Onze **innemende, ranke, gracieuze Indische danseres Dewi** liep, ondanks de heftige pijn in haar been en rug, behoedzaam rond in werkelijk prachtig **Indisch danskleding**. Tot de kreet van de ceremoniemeester kwam: tijd voor de **Brigade foto!** Alles naar buiten. Enkele mensen blijven dan liever zitten en maken hun praatje af. Dat kan dus ook. Maar buiten was wel een gezellige drukte van belang. De Sunshine Soldiers ondersteunden muzikaal het hele gebeuren. Iedereen naar buiten.

Na vele (dwingende) commando's van Bob, de Brigade fotograaf en van Joop de ceremoniemeester werden de stoere mannen (kleine vooraan en lange achteraan) op de gevoelige plaat gezet. Kees de Bok (erestoottroeper) werd veelvuldig als bijzetter gebruikt. Hij onderging het geduldig.

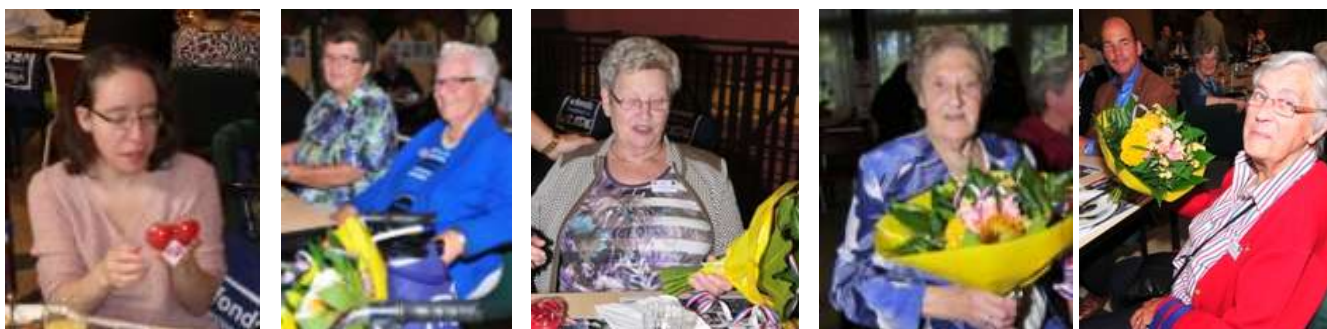

Het was een prettig familie gebeuren, als vrienden onder elkaar. Het zonnetje scheen, het was heerlijk toeven buiten. Zoals u al op de voorpagina van deze nieuwsbrief ziet zijn de foto's van de Tijger- Brigade goed gelukt, alle andere trouwens ook. Joop kreeg seintje van **de keuken- brigade**: eten is gereed. Dus alles weer naar binnen commanderen. Door de dreigende waarschuwing van Joop dat de laatste binnenkomers de afwas zouden moeten doen spoedde iedereen uiteindelijk naar binnen. De zitplaatsen werden ingenomen en de gezelligheid werd gewoon voortgezet. Sobat **Dirk Kok (2-13RI)** had weer zijn gitaar meegenomen en bracht enkele meezingers ten gehore. De zaal genoot met volle teugen. Nadat we sobat Dirk Kok achter de microfoon hadden moeten wegslepen om te eten, werd het stil.

Met een volle mond breng je geen hoge tonen meer uit. En de tekenaressen, zij tekenden gewoon door tot ook zij werden gemaand te gaan eten. De aanwezigen genoten met flinke happen van de voortreffelijke uitgebreide maaltijd. Bij deze nogmaals hulde aan de geweldige kookkunsten van kok!

Tijdens het wachten op het toetje brachten Marianne en Marijke leuke presentjes rond voor de dames. Zomaar. Bonbons in een rood hartje. Dat was een leuke verrassing voor alle aanwezige dames.

Nadat de maaltijd was genuttigd barstte eigenlijk het presentjesfeest los. De tafels werden afgeruimd en de weduwen werden door Marianne verrast met een boeket bloemen voor hun aanwezigheid. Intussen was er ook voor de veteranen nog een apart veteranenpresentje. Sommigen kregen hierbij een origineel kostbaar tijgerschilderijtje gemaakt door sobat Harry v.d.Broek 1RS. Het kon niet op.

En daar klonk alweer een (bekende) kreet: **re-enactmentgroep breng de bananen maar binnen!** Er werden bananendozen binnengedragen vol met goodiebags. De re-enactmentgroep deelde aan alle aanwezigen een tas uit, het werd druk voor de aanwezige reünie-vierders. Toetje opeten, tas aannemen, drankje aannemen van de Paresto bediening. De loterij moest nog beginnen en iedereen zat al met cadeautjes.

Vervolgens werden **alle medewerkers** nog eens apart door **Marianne** bedankt voor hun medewerking en voor hen allen had zij een bedankwoordje en **een apart presentje**. De uitgereikte **goodiebags** werden gretig onderzocht en **de loterij** begon. Eerst **de gratis Tijgerloterij** met **3 grote hoofdprijzen**. Vervolgens de **'Soldaat van Oranje'** verloting en toen nog **de gewone loterij**. Het kon niet op. Ondertussen waren al enkele bezoekers wegens verplichtingen (o.a. sobat Querijns 2-7RI wegens trouwerij kleinzoon) elders vertrokken, maar niet nadat **zij het speciale 70jaar bevrijdingscadeau** hadden ontvangen van Marianne. Ook dat cadeau werd door de re-enactmentgroep verdeeld onder de aanwezigen.

Dit prachtige cadeau, mede mogelijk gemaakt door **een genereuze bijdrage van het Vfonds**, was door **Marianne** uitgekozen. Het kostte de commissie wel wat, maar dan heb je ook wat, luid een Fries spreekwoord. Het boek met daarin o.a. 2cd's werd gretig en dankbaar door de aanwezigen aangenomen en gelijk ingekeken.

Het voerde hen terug naar **de bevrijding van ons Vaderland**. Dat was mooi. Een dankbaar aandenken. En toen begon de echte loterij nadat de aanwezigen nog snel door **Paresto** werden voorzien van drankjes en hartige hapjes. De zaal bleef volop in beweging. De loterij liep als een trein en de prijzen, op het laatste moment nog aangevuld door **KETEL1** met een paar dozen van die verrukkelijke flessen **KETEL1**, werden met veel enthousiasme gewonnen door gelukkige deelnemers aan de reünie.

Maar aan alles komt een eind. De reünie liep ten einde maar volgens vele bezoekers mocht hij nog wel een tijdje doorgaan of anders wilden ze de volgende dag wel weer terugkomen! Rest ons nog te vertellen dat sobat Chris Peelen (oudste deelnemer) samen met zijn echtgenote een speciale dans kregen aangeboden van de werkelijk prachtig geklede gracieuze Indische danseres Dewi. Hun stoelen werden in het midden van de zaal gezet en Dewi danste speciaal voor het echtpaar, dat een week later hun 65 jarige bruiloft zou vieren. De gehele zaal leefde prachtig mee. Wat een feest.

Marianne en Joop konden tijdens de reünie niet meer aandacht aan u individueel schenken. Ze hadden het vreselijk druk om alles in goede banen te leiden. Toch hebben wij de voldoening dat u allen een fijne dag hebt gehad en een enorm gezellige reünie meegemaakt. Wij danken, evenals de rest van de commissie, (Theo,Bob,Marijke) u voor uw lieve woorden en bedankjes na afloop. U zit in ons hart en wij houden van u. Dank u wel voor uw komst. Na afloop was de commissie doodop. Theo had een verrassing voor ons: op kosten van de welbekende neef van Sinterklaas mochten wij heerlijk gaan eten in een Grieks restaurant in Vught. Dank u wel, neef van Sinterklaas!

Voor foto's van de reünie gaat u naar:

<http://s1168.photobucket.com/user/mrsblond/library/>

Indien u een foto in hogere resolutie wilt hebben om af te drukken, noteer het nummer wat bij de foto staat, geeft dat door aan Marianne. Zij stuurt u per email die foto('s)toe.

De prijswinnaars kaarten voor de voorstelling Soldaat van Oranje:
Hans van Bergen, Jeffrey Timmers, Jolanda Hausman, Pim Overwijn

Had u geen prijs in de 'Soldaat van Oranjeloterij?'
Hier is nog een mooie aanbieding voor u allemaal.
Generatieaanbod Soldaat van Oranje - De Musical

Soldaat van Oranje – De Musical vertelt een belangrijk verhaal over onze vaderlandse geschiedenis dat doorverteld moet worden. Zo houdt de voorstelling onze geschiedenis in leven. Niet alleen de geschiedenis van Erik Hazelhoff Roelfzema, maar ook die van alle andere Nederlanders die keuzes moesten maken in '40-'45. Zo heeft iedereen zijn eigen oorlogsverhaal. Verhalen die het waard zijn om door te vertellen. Door (groot)ouders aan kinderen en kleinkinderen. Door ouderen aan jongeren. Soldaat van Oranje –De Musical geeft aanleiding om het hier binnen uw familie of vriendenkring over te hebben.

Ga samen met uw familie of vrienden naar Soldaat van Oranje – De Musical en maak gebruik van het generatieaanbod: ga naar http://www.soldaatvanoranje.nl/info/kaartverkoop_bestellen en kijk naar het actuele generatieaanbod (15% voordeel). Alleen geldig voor 1e rang kaarten op genoemde datum voor minimaal 2 personen waarvan 1 persoon 20 jaar jonger/ouder is dan de andere persoon. Beperkt aantal kaarten beschikbaar. Niet geldig voor reeds gekochte kaarten. U kunt ook informeren via telefoonnummer 0900-1353 (45 cpm).

Deze actie is online alleen te boeken en als uw browser cookies accepteert. Maak gebruik van de prijssoort "Generatieaanbod" om de actie te boeken of bestel telefonisch via 0900 1353 (45 cpm) o.v.v. "Generatieaanbod als deze prijssoort niet verschijnt. Wijzigingen voorbehouden.

Rest ons, het hele team, u weer van harte uit te nodigen voor de reünie 2016.
Deze staat gepland voor de laatste zaterdag van september 2016! Tot dan!!

Leden reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I. T-Brigade.

Voorzitter/secretaris,
Alsmede redactie en layout Sepatoe Roesak
Mevr. Marianne Pragt-Lankhuizen,
Schakelpad 12, 3192 JH Hoogvliet.
Telefoon : 010-4382758 of 06-25278220
E-mail marianne.lankhuizen@gmail.com
Voor adreswijzigingen, jubilea, overlijden en telefonisch contact .
Website www.sepatoeroesak.nl

Penningmeester en redactionele ondersteuning:

De heer Joop Pragt,
Schakelpad 12, 3192 JH Hoogvliet.
Telefoon: 010-4382758
E-mail: j.pragt9@upcmail.nl

Verzorging drukwerk:

De heer Theo Eversen,
Hoofdstraat 151a, 6432 GB Hoensbroek
e-mail: theoeversen@gmail.com

Coördinator nazorg:

Mevr. Marijke de Jong,
Dr.Zamenhofstraat 47, 3112 ZJ Schiedam
e-mail: mellanion@hotmail.com

Voor donaties en giften:

Rekeningnr: NL 61 ABNA 097.21.38.021
t.n.v. reünie- en nazorgcommissie 2-6RI, T-Brigade. te Hoogvliet

**Uw bijdragen en donaties dragen bij aan de voortzetting van onze
werkzaamheden voor de veteranen.**

Redactie en lay-out van deze nieuwsbrief: Marianne Pragt-Lankhuizen,
Tekst en redactionele ondersteuning: Joop Pragt.

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door het Vfonds met de middelen uit de Nationale Postcode Loterij. Uw deelname aan deze loterij wordt daarom van harte aanbevolen

Namens alle aanwezigen van de Tijgerbrigade-reünie bedanken hier veteranenmakers
Bas van Veen(3-7RI) en **Piet Boukes(2-13RI)**
u heel hartelijk voor uw medewerking aan de goodiebag!

Almhof
A.S.R.
Cerro Azul, Fair Trade
Drukwerk MAX
ESSO
Europeesche Verzekeringen
Eye Wish opticiens
Fortuin/Wilhelminapepermunt
Gall & Gall
Gemeente Rotterdam/Politie
Hans Anders Opticiens
Haribo
Hyundai
Ketel 1
Nolet Distillery anno 1691
Pearl Opticiens
Pensioen Federatie
Rijnmond sport Hoogvliet
Tence inzetbureau
TSN Thuiszorg
TUI
Uitgeverij TOM
Unigarant verzekeringen
Univé Het Zuiden
Veteraneninstituut
Vfonds
Wendy en Wim
Zekur.nl verzekeringen
Zilverenkruis
Zorgzaam Zorgverzekeraar NV